

KAIP REIKĖTŲ [NE]GIRTI VAIKŲS

1. Nesakykime NIEKO – kas čia tokio, kad vaikas suvalgė pietus, nuėjo į tualetą, ar 15 kartų sudėjo bokštą iš kaladėlių, viskas yra gerai, bet ar tikrai tai taip nuostabu, puiku, fantastiška it t.t?
2. Sakykime, tai ką matome – O, nupiešei piešinį, matau čia 3 namus, o kas čia? Ką čia dar galėtum nupiešti? Sutvarkei spintą, dabar viskas yra savo vietoje.
3. Dėkokime. Už pagalbą virtuvėje – ačiū, kad padedi, taip viskas vyksta daug greičiau (tokiu būdu nenuslopinsime vaiko vidinės motyvacijos atlikti kasdienes darbus).
4. Mažiau žodžių, daugiau klausimų. Kurį automobilį šiame piešinyje nupiešti buvo sunkiausia?
5. Sakykime, ką jaučiame – man patinka, kai kalbi su broliu ramiai. Nujaučiu, kad reikėjo nemažai laiko, kol sutvarkei savo kambarį.

